

Theology on the Web.org.uk

Making Biblical Scholarship Accessible

This document was supplied for free educational purposes. Unless it is in the public domain, it may not be sold for profit or hosted on a webserver without the permission of the copyright holder.

If you find it of help to you and would like to support the ministry of Theology on the Web, please consider using the links below:

Buy me a coffee

<https://www.buymeacoffee.com/theology>

PATREON

<https://patreon.com/theologyontheweb>

[PayPal](#)

<https://paypal.me/robbradshaw>

A table of contents for *Honeycomb* can be found here:

https://biblicalstudies.org.uk/articles_honeycomb.php

The Christian and Suffering

Margaret R. STREET

Human suffering is a great mystery. The pain of past distress is evident in the everyday lives of Cambodian people. The legacy of that pain is felt in the bitterness of many who have survived horrendous years of suffering.

Often family groups are gatherings of extended relatives who have survived. Then there is the non-ending cycle of floods and the heavy burden of poverty. All this is made more difficult with the constant fear of HIV infection from an unfaithful partner or past indiscretion. With this is the fear that innocent children will be affected or left as orphans. Those already infected deny the cause and seek endless medical help, thus depleting the family resources. When a cure fails to materialize the family struggles with bitterness, anger, and a need to find purpose and meaning to life.

People from all cultures spend time, energy, and resources to avoid suffering. When it is impossible to eliminate, some decide to end their own lives through suicide, or seek help to remove the suffering person through euthanasia.

What is the Christian response in such times of hardship and pain?

- Do Christian attitudes to the suffering celebrate the hope of the Christian message?
- Do Christians deny non-believers the knowledge of Christian hope and eternal salvation?
- How can we share the good news in a way that those who so desperately need it can understand?

First-century Christians faced intense persecution and oppression. The Bible does not record their complaints about suffering and pain. But there are accounts of how Christians spent their time supporting those who were suffering. *See 1 Pet 4: 12-15; 2 Cor 8:1-2; Gal 6:2*

The good life

When we seek the good life, with its material helps to feel healthy, wealthy and successful, we give little thought to understanding the God of creation and His love for those in pain and suffering. But when unemployment, poverty, hardship or debilitating illness comes, we are led to believe we must have done something wrong to deserve such distress.

How world view influences a person's response to suffering

A person's worldview is largely influenced by his religious beliefs. Animists believe suffering comes from the spirit world of ancestors. They must appease these spirits by offerings and sacrifices. Hindus believe suffering comes from a bad karma. The sufferer is paying for something wrong done in a previous existence. The Buddhist sees suffering as the result of human desire and attachment to people and things. The goal of each Buddhist is to attain nirvana, a release from suffering, desire and the finite self. In nirvana there is no enduring self but a total awareness in the midst of total being leading to enlightenment. Thus a person escapes from bad karma.

For many people a mixture of these beliefs is evident in their response to suffering. It is a simple matter of cause and effect. Much effort may be made to appease the aggrieved spirits. Others accept a bad karma as the cause and suffer in silence.

Christian beliefs about suffering

1. Suffering came into the world through sin.

God gave the freedom to choose to obey Him or to disobey Him. Suffering came into the world as a result of man's

disobedience to God. Genesis 1–3 records the events. Therefore, all people and all creation suffer. *See Rom 8:18–38.*

It is true that some suffering is the result of individual lifestyle, but we cannot know enough about other people to make a judgment. We have no right to blame an individual for his or her suffering. *See John 9:1–7; Job 1–2.*

Most suffering comes from other factors over which we have no control. The record of Satan’s conversation with God shows Satan is responsible for some suffering. *See 1 Pet 5:8–9; Rev 2:10.*

It is also true that involvement in Christian ministry often brings suffering. *See 2 Cor 6:4–10; 2 Tim 1:8.*

Suffering is part of life. *See 1 Pet. 4:12–19.*

2. God is involved in human suffering.

Isaiah 43:1–7 speaks of suffering and of God’s concern and care for those who suffer. God can and will help us in our suffering. We need to acknowledge Him and seek to follow His ways. He suffers for us. *See Luke 22:1–71; 23:32–49; Heb 4:14–16.*

It is through the death and resurrection of Jesus Christ that the curse and power of sin has been broken. One day suffering will cease. *See Rev 21:1–4; Isa 35:1–10; 53:1–12.*

In the meantime, God has given us the privilege of using our suffering for Him. *See Phil:1:29.*

He uses suffering to refine, mature and discipline us. *See Isa 48:9–11; Heb 12:3–13; 1 Pet 1:6–9.*

God demonstrates His power and love in the midst of suffering. *See 2 Cor 12: 7–10.*

3. We can respond to suffering in faith.

Our own suffering equips us to help others who suffer. *See 2 Cor 3:3–11; Rom 5:1–5.*

We can join together with the church, the body of Christ to care for those who suffer either physically or spiritually. *See Matt 25:31–46; Luke 10:1–12; 25:1–12, 25–37; 1 Cor 12:26.*

4. We endure suffering with patience and hope, trusting in God's compassion and mercy. *See James 5:7–11.*

Suicide and euthanasia are not acceptable to God. *See Ex 20:13; Num 11:15; Job 3:11–13; Jer.20:14–15; Phil.1:19–24.*

Suffering remains a mystery that cannot be fully understood or controlled. *Read Job, especially chapters 1–2 and 42.*

Christians often struggle to accept suffering. Some revert to old family beliefs based on a worldview that fails to trust in God. Young Christians in particular need help to

- understand their suffering from a biblical perspective;
- accept the finished work of Jesus Christ who took the punishment for man's sin;
- put their faith in God;
- rejoice in the Christian Hope of eternal salvation.

References:

The NIV translation of the Bible.

Hyesook Lee, *What is Christian Spiritual Care* (Edinburgh: Nurses Christian Fellowship International—Scholars Conference Papers, 2000).

Phillip Yancey, *The Bible Jesus Read* (Grand Rapids: Zondervan, 1999).

Judith Shelley and Arlene Miller, *Called to Care* (Downers Grove: Intervarsity, 1999).

ត្រីស្តូបរិស័ទ និង ទុក្ខវេទនា

ម៉ាហ្គារ៉េត រ. ស្រ្តីត

ទុក្ខវេទនារបស់មនុស្សគឺជា ការអាចកំបាំងដ៏ធំសម្បើម ។ ការឈឺចាប់នៃការមានវិបត្តិអតីតកាល គឺស្តែងចេញឲ្យឃើញនៅក្នុងជីវិតរស់នៅប្រចាំថ្ងៃ នៃប្រជាស្រុកម្តុំជា ។ ការឈឺចាប់ខ្លោចផ្សានេះបន្ទាល់ទុកនូវចិត្តល្ងង់ជួរចតនៅក្នុងមនុស្ស ដែលសល់ពីស្លាប់ទាំងប៉ុន្មាន ដែលឆ្លងរួចផុតពីកាលសម័យដ៏គួរឲ្យរន្ធត់ពោរពេញដោយទុក្ខវេទនានោះ ។

ជារឿយៗ ក្រុមគ្រួសារជាច្រើនប្រមូលផ្តុំគ្នារស់នៅជាគ្រួសារធំមួយ ដែលមានសាច់ញាតិសន្តាន នៅរស់រានមានជីវិតកាលពីសម័យនោះ ។ បន្ទាប់មកក៏មានទឹកជំនន់មិនចេះអស់មិនចេះហើយ គឺលិចមួយឆ្នាំហើយមួយឆ្នាំទៀត និង បន្តដ៏ធ្ងន់នៃភាពទីទ័លក្រ ។ ទាំងអស់នេះឯងហើយ ដែលធ្វើឲ្យកាន់តែពិបាកខ្លាំងឡើង ព្រមទាំងមានការភ័យខ្លាចជានិច្ចនៃការឆ្លងរាលដាលនៃមេរោគ HIV ពីដៃគូជីវិត ដែលមិនស្មោះត្រង់ ឬ ការប្រព្រឹត្តិអតីតកាល ដែលខ្វះការពិចារណានោះ ។ កត្តានេះហើយបានធ្វើឲ្យមានការភ័យខ្លាចដល់កូនៗ ដែលគ្មានទោសសោះនឹងត្រូវទទួលរងនូវការឆ្លង ឬ ខ័ណ្ឌមួយស្តាប់ចោលក្លាយជាក្មេងកំព្រាអនាថា ។ ពួកអ្នកទទួលនូវការឆ្លងរោគនេះរួចហើយនោះ មិនព្រមទទួលស្គាល់ថានេះគឺជាមូលហេតុ ដែលបណ្តាលឲ្យពួកគេទៅជាបែបហ្នឹងនោះឡើយ ។

គេគិតតែខំស្វះស្វែងរកជំនួយពីគ្រូពេទ្យមិនចេះអស់មិនចេះហើយ ហេតុដូច្នោះទើបធនធានក្នុងគ្រួសារចេះតែចុះថយជាលំដាប់ ។ នៅពេលដែលការខំព្យាយាមទទួលនូវការបរាជ័យ គ្រួសារដែលធ្លាប់មានរបស់របរគ្រប់យ៉ាងនោះ ក៏ធ្លាក់ក្នុងសភាពត្រដាបត្រជួសពេញដោយភាពជួរចត់ខឹងសម្បារ ហើយខំប្រវែប្រវាស្វែងរកនូវគោលដៅ និងអត្ថន័យនៃជីវិតក្នុងការរស់នៅ ។

មនុស្សរួមគ្នាពីគ្រប់ទំនៀមទម្លាប់វប្បធម៌ទាំងអស់ ចំណាយពេលវេលា ចំណាយកម្លាំងកាយចិត្ត និង ចំណាយធនធានសព្វបែបយ៉ាងដើម្បីជៀសព្យាបាទនូវការរងទុក្ខលំបាក ។ នៅពេលដែលអាចធ្វើបានដើម្បីលុបបំបាត់នូវទុក្ខលំបាក អ្នកខ្លះសម្រេចចិត្តបញ្ចប់ជីវិតខ្លួនដោយការធ្វើអត្តឃាតឬដោយការស្វែងរកមធ្យោបាយផ្សេងៗដើម្បីបំបាត់ចោលនូវការឈឺចាប់របស់បុគ្គលណាម្នាក់ តាមរយៈវិធីសម្លាប់ដោយមិនមានការឈឺចាប់(ដោយប្រើឱសថឃាត) ។

**តើត្រីស្តូបរិស័ទត្រូវឆ្លើយតបនូវនិទពេលដំលែរគេ
នៃទុក្ខលំបាក និង ការរងទុក្ខវេទនាដោយរបៀបណា?**

- តើត្រីស្តូបរិស័ទ មាននិយាមថចំពោះទុក្ខលំបាកថា ជាការអបអរដោយមានសង្ឃឹមក្នុងការផ្សាយរាជសារផ្នែកត្រីស្តូបរិស័ទឬ?
- តើត្រីស្តូបរិស័ទ ផាត់ចោលអ្នកមិនជឿ ដោយគិតថា មានតែត្រីស្តូបរិស័ទទេ ដែលមានសេចក្តីសង្ឃឹម និង មានសេចក្តីសង្គ្រោះអស់កល្បជាដាច់ខាត?
- តើយើងអាចផ្សាយដំណឹងល្អដល់អស់អ្នកដែលកំពុងត្រូវការដំណឹងល្អនោះយ៉ាងខ្លាំងក្នុងរបៀបមួយ ដែលគេអាចយល់បានឬទេ?

គ្រីស្តបរិស័ទនៅសតវត្សរ៍ទី១ បានប្រឈមមុខនឹងការធ្វើទុក្ខបុក
ម្នេញ យ៉ាងស្វិតស្វាញមែនទែន និង ការគាបសង្កត់ដ៏ខ្លាំងក្លា ។

ព្រះគម្ពីរមិនបានកត់ទុកនូវការរអ៊ូរទាំពីការរងឈឺចាប់ និង រងទុក្ខ
ទោសរបស់ពួកគេឡើយ ។ ប៉ុន្តែមានសាច់រឿងរៀបរាប់ពីរបៀបដែល
គ្រីស្តបរិស័ទចំណាយពេលគាំទ្រដល់អ្នក ដែលទទួលរងនូវការឈឺ
ចាប់ ។ សូមមើល ១ពេត្រុស ៤:១២-១៥; ២កូរិនថូស ៨:១-២; កាឡាទី
៦:២ ។

ជីវិតរស់នៅនៃប្រសើរ

ពេលដែលយើងស្វែងរកនូវ ការរស់នៅក្នុងជីវិតល្អប្រសើរព្រមជា
មួយសម្ភារៈនៃជីវិតរស់នៅនោះ ជួយឲ្យយើងមានអារម្មណ៍ថា យើងមាន
សុខភាព មានទ្រព្យសម្បត្តិ និងមានជោគជ័យការគិតបែបនោះ យើងមាន
ការយល់ដឹងតិចតួច ពីស្នាព្រះហស្តរបស់ព្រះជាម្ចាស់ និង សេចក្តី
ស្រឡាញ់របស់ព្រះអង្គ ចំពោះអស់អ្នកដែលកំពុងទទួលរងនូវការឈឺ
ចាប់ និង ការរងទុក្ខវេទនា ។ ប៉ុន្តែនៅពេលដែលគ្មានការងារធ្វើភាព
ទីទល់ក្រ ទុក្ខលំបាក ឬ ការធ្លាក់ខ្លួនឈឺក៏កើតឡើង យើងទទួលនូវការ
ណែនាំឲ្យជឿថា យើងប្រហែលជាបានធ្វើអ្វីមួយខុសឆ្គង ហើយទើប
បានជាទទួលរងនូវការឈឺចាប់បែបនេះ ។

**របៀបដោះស្រាយការដកថ្លៃពីការដកថ្លៃ
របស់មនុស្សម្នាក់ចំពោះការទទួលបាន**

គតិលោករបស់មនុស្សម្នាក់គឺ មានឥទ្ធិពលយ៉ាងធំសម្បើមណាស់
ដែលភាគច្រើនដោយសារជំនឿសាសនារបស់គាត់ ។ ពួកអ្នកជឿលើ

អារក្ខអារក្សអ្នកតា ជឿថាទុក្ខវេទនាកើតមកពីវិញ្ញាណដូនតា ដែលធ្វើឲ្យ មានការរងឈឺចាប់នោះ ។ គេត្រូវសែនព្រេនដូនតា ទើបបាត់ឈឺចាប់ ។

ពួកអ្នកកាន់សាសនា ហិណ្ឌូ ជឿថា ទុក្ខវេទនាបណ្តាលមកពី កម្ម អកុសល ។ អ្នករងទុក្ខវេទនានោះ ត្រូវតែទទួលកម្មនោះ ព្រោះខ្លួនបាន ប្រព្រឹត្តពីអតីតជាតិ ។ ពួកអ្នកកាន់សាសនាព្រះពុទ្ធវិញ យល់ឃើញថា ការរងទុក្ខវេទនា បណ្តាលមកពីសេចក្តីប៉ងប្រាថ្នា (កិលេសតណ្ហា) របស់ មនុស្ស និង ចិត្តជាប់ជំពាក់ជាមួយមនុស្ស ហើយនិងសម្ភារៈសព្វបែប យ៉ាង ។ គោលដៅរបស់ពុទ្ធសាសនិកជនគ្រប់រូបគឺ ស្វែងរក និពាន គ្មានទុក្ខសោកវិយោគគ្រាំគ្រា ដែលរៀនចាកពីកិលេស និង ផុតដល់ទី បញ្ចប់នៃអាត្ម័ន (គ្មានរូបគ្មានទុក្ខ) ។ នៅស្ថាននិពាន គ្មានការឈឺចាប់នៃ រូបសាច់អ្វីឡើយ ប៉ុន្តែជាការបង្ហាញប្រាប់ឲ្យដឹងយ៉ាងច្បាស់ ពីការនាំទៅ ដល់ការត្រាស់ដឹងដ៏ប្រពៃ ។ ហេតុដូច្នោះហើយមនុស្ស ត្រូវរត់ឲ្យផុតពីកម្ម អកុសលផងទាំងពួង ។

ចំពោះមនុស្សភាគច្រើន ដែលមានជំនឿទាំងនេះលាយឡំបញ្ចូល គ្នា គេសម្តែងចេញឲ្យឃើញនៅក្នុងការឆ្លើយតបរបស់ខ្លួន ចំពោះការរង ទុក្ខវេទនានោះ ។ នេះជារឿងធម្មតារបស់កម្ម ហើយនិង ផល របស់ សកម្មភាពអ្វីមួយនោះ ។ មានអ្នកខ្លះទៀត គេខិតខំបែបដំ ឬ សែនព្រេន វិញ្ញាណ អារក្ខអារក្ស អ្នកតា ដើម្បីសុំសេចក្តីស្រណុកសុខសប្បាយទៅ វិញ ។ អ្នកដទៃទៀតក៏ព្រមទទួលកម្មអកុសលនោះ ដោយព្រមទទួលនូវ ការរងនូវការឈឺចាប់ ដោយស្មាត់ស្លៀមគ្មានស្រដីអ្វីបន្តិចឡើយ ។

ជំនឿក្រឹត្យស្តីបរិស័ទនិងទុក្ខវេទនា

១. ទុក្ខវេទនាចូលមកក្នុងលោកិយនេះ ដោយសារតែអំពើបាប ។

ព្រះជាម្ចាស់បានផ្តល់សេរីភាពឲ្យមនុស្សធ្វើការជ្រើសរើស គឺស្តាប់
បង្គាប់ព្រះអង្គក៏បាន ឬ មិនស្តាប់បង្គាប់ព្រះអង្គក៏បាន ។ ទុក្ខវេទនា
ចាប់ចូលមកក្នុងលោកិយនេះ ដោយសារតែការដែលមនុស្សមិន
ស្តាប់បង្គាប់ព្រះជាម្ចាស់ ។ លោកុប្បត្តិ (កំណើតពិភពលោក) ១-
៣ បានកត់ត្រាពីព្រឹត្តិការណ៍នោះឯង ។ ហេតុដូច្នេះហើយបានជា
មនុស្សផងទាំងពួង និងរបស់សព្វសារពើត្រូវទទួលរងទុក្ខវេទនា។
សូមមើល រ៉ូម ៨:១៨-៣៨ ។ ជាការពិតហើយ ដែលថាទុក្ខ
វេទនាខ្លះ បណ្តាលមកពីការប្រព្រឹត្តិទៅនៃជីវិតរស់នៅរបស់បុគ្គល
ផ្ទាល់ខ្លួនម្នាក់ៗ ប៉ុន្តែយើងមិនអាចដឹងច្បាស់គ្រប់គ្រាន់ល្មមអំពីទុក្ខ
វេទនារបស់មនុស្សដទៃ ដែលអាចធ្វើឲ្យយើងវិនិច្ឆ័យត្រូវនោះ
ឡើយ ។ យើងគ្មានសិទ្ធិនឹងស្តីបន្ទោសដល់បុគ្គលណាម្នាក់ចំពោះ
ការទទួលរងទុក្ខវេទនារបស់គេបានឡើយ ។ សូមមើល យ៉ូហាន
៩:១-៧; យ៉ូហ ១-២ ។

ទុក្ខវេទនាភាគច្រើន បណ្តាលមកពីកត្តាដទៃទៀតដែលយើងមិន
អាចគ្រប់គ្រងបាន ។ មានការកត់ត្រាពីការសន្ទនារបស់អារក្ស
សាតាំង ជាមួយព្រះជាម្ចាស់ ដែលបានបង្ហាញថា អារក្សសាតាំង
ជាអ្នកទទួលខុសត្រូវលើទុក្ខវេទនាខ្លះៗ ។ សូមមើល ១ពេត្រូស
៥:៤-៩; វិវរណៈ ២:១០ ។

គឺជាការពិតដែរ ដែលថាការងារ របស់គ្រីស្តបរិស័ទ ក៏ជាប់ទាក់ទង
ក្នុងការនាំឲ្យមានការរងទុក្ខវេទនាជារឿយៗដែរ ។ សូមមើល
២កូរិនថូស ៦:៤-១០; ២ទីម៉ូថេ ១:៨ ។

ទុក្ខវេទនា គឺជាផ្នែកមួយនៃការមានជីវិតរស់នៅ ។ សូមមើល
១ពេត្រូស ៤:១២-១៩ ។

២. ព្រះជាម្ចាស់ មានចំណែកពាក់ព័ន្ធជាមួយទុក្ខវេទនារបស់មនុស្ស

អេសាយ ៤៣:១-៧ បានចែងពីទុក្ខវេទនា និង ការយកព្រះ
ហឫទ័យទុកដាក់របស់ព្រះជាម្ចាស់ ចំពោះអស់អ្នក ដែលទទួលរង
ទុក្ខវេទនា ។ ព្រះអម្ចាស់អាចនឹងជួយយើងឲ្យរួចពីការរងទុក្ខវេទនា
នោះបាន ។ យើងត្រូវការទទួលស្គាល់ព្រះអង្គ និង ស្វែងរកព្រះ
អង្គ ដោយដើរតាមផ្លូវរបស់ព្រះអង្គ ។ ព្រះអង្គទទួលរងទុក្ខវេទនា
ជំនួសយើង ។ សូមមើល លូកា ២២:១-៧៦; ២៣:៣២-៤៩; ហេប្រិ
៤:១៤-១៦ ។

គឺតាមរយៈការសុគត និង ការមានព្រះជន្មឡើងវិញ របស់ព្រះ
យេស៊ូគ្រីស្ទ បណ្តាសា និង អំណាចនៃអំពើបាបត្រូវព្រះអង្គធ្វើឲ្យ
បាក់បែកខ្ទេចខ្ទីអស់ហើយ ។ នៅថ្ងៃមួយទុក្ខវេទនា នឹងគ្មានទៀត
ឡើយ ។ សូមមើល វិវរណៈ ២១:១-៤; អេសាយ ៣៥:១-១០;
៥៣:១-១២ ។

នៅក្នុងពេលជាមួយគ្នានេះដែរ ព្រះជាម្ចាស់ផ្តល់ឲ្យយើងនូវឯក
សិទ្ធិ នៃការប្រើទុក្ខវេទនារបស់យើងសំរាប់ព្រះអង្គ ។ សូមមើល
ភិលីពី ១:២៩ ។

ព្រះអង្គប្រើទុក្ខវេទនា ដើម្បីលត់ដំយើងឲ្យមានជំនឿពេញវ័យ
ឡើង និង ប្រដៅតំរង់យើងឲ្យបានល្អ ។ សូមមើលអេសាយ
៤៨:៩-១១; ហេប្រិ ១២:៣-១៣; ១ពេត្រុស ១:៦-៩ ។

ព្រះជាម្ចាស់បង្ហាញពីព្រះចេស្តា និង សេចក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះ
អង្គក្នុងពេល ដែលយើងកំពុងរងទុក្ខវេទនា សូមមើល
២កូរិនថូស ១២:៧-១០ ។

- ៣. យើងអាចឆ្លើយតបចំពោះ ឧក្ខេបនាដោយជំនឿ ។
ទុក្ខវេទនារបស់យើង ជួយឲ្យយើងមានបទពិសោធន៍ ក្នុងការជួយ
កំសាន្តចិត្តដល់អ្នកដទៃ ដែលកំពុងរងឈឺចាប់នោះ ។ សូមមើល
២កូរិនថូស ៣:៣-១១; រ៉ូម ៥:១-៥ ។ យើងអាចរួមដៃជាមួយ

ពួកជំនុំ ដែលជារូបកាយរបស់ព្រះគ្រីស្ទ ដើម្បីមើលថែដល់ អ្នក ដែលរងទុក្ខវេទនា ទោះបីជាការរងទុក្ខនោះ ជាការរងទុក្ខខាងផ្នែក រូបកាយ ឬ ផ្នែកខាងវិញ្ញាណក៏ដោយ ។ សូមមើលម៉ាថាយ ២៥:៣១-៤៦; លូកា ១០:១-១២; ២៥:១-១២; ២៥-៣៧; ១កូរិន ថូស ១២:២៦ ។

៤. យើងប្រារព្ធទុក្ខវេទនាដោយក្តីរំលោភ និងដោយក្តីស្ទើរដោយទុកចិត្ត លើសេចក្តីសង្ឃឹរនា និងការប្រោសប្រណិសន្តោសរបស់ព្រះជាម្ចាស់ សូមមើល យ៉ាកុប ៥:៧- ១១ ។

ការធ្វើអត្តឃាត និង វិធីសាស្ត្រសម្លាប់មនុស្ស ដោយប្រើថ្នាំនោះ មិនអាចទទួលយកបានឡើយ ចំពោះព្រះជាម្ចាស់ ។ សូមមើល ឱក្ខមនំ(សេរីភាព)២០:១៣; ជនគណនា(ជំរឿនប្រជាជន) ១១:១៥; យ៉ូប ៣:១១-១៣; យេរេមា ២០:១៤-១៥; ភីលីព ១:១៩-២៤ ។ ការរងឈឺចាប់ស្ថិតនៅជារឿងអាថ៌កំបាំង ដែលយើងមិនអាច យល់បាន ឬ គ្រប់គ្រងបានឡើយ ។ សូមអាន យ៉ូប ជាពិសេស ជំពូក ១-២ និង ៤២ ។

ជារឿយៗគ្រីស្ទបរិស័ទមានការពិបាកក្នុងការព្រមទទួលយកនូវទុក្ខ វេទនា ។ អ្នកខ្លះក៏រិលត្រឡប់ទៅជឿលើជំនឿចាស់ ដែលតាមទម្លាប់ គ្រួសារ គឺផ្អែកលើគតិលោក ដែលបរាជ័យមិនព្រមទុកចិត្តដល់ព្រះ ជាម្ចាស់ ។

- គ្រីស្ទបរិស័ទក្មេងៗ ត្រូវការជំនួយជាពិសេសក្នុងការត្រូវការ:
- យល់ដឹងពីទុក្ខវេទនារបស់ខ្លួន ដោយយកទិដ្ឋភាព យល់ ឃើញពីព្រះគម្ពីរមកបកស្រាយ ។
 - ព្រមទទួលយក ការសម្រេចបានយ៉ាងសព្វគ្រប់របស់ព្រះ យេស៊ូគ្រីស្ទ ក្នុងការទទួលរងទុក្ខជំនួសបាបមនុស្ស ។
 - ដាក់ជំនឿរបស់ខ្លួន នៅក្នុងព្រះជាម្ចាស់ ។

- មានអំណរនៅក្នុងសេចក្តីសង្ឃឹមរបស់គ្រិស្តបរិស័ទ ចំពោះសេចក្តីសង្គ្រោះអស់កល្ប ។

ឯកសារយោង:

- ព្រះគម្ពីរបកប្រែ NIV
- Hyesook Lee, ដែលមានសៀវភៅមួយចំណងជើងថា "តើអ្វីទៅដែលជាការថែទាំផ្នែកខាងឯវិញ្ញាណ របស់គ្រិស្តបរិស័ទ (ក្រុងអេឌីនប៊ិក: ក្រុមប្រិយសម្ព័ន្ធគ្រូពេទ្យអន្តរជាតិ: ឯកសារនៃសន្និសីទពួកវិញ្ញាណ ឆ្នាំ ២០០០) ។
- គិលីព យ៉ានស៊ី ដែលនិពន្ធសៀវភៅឈ្មោះ "ព្រះគម្ពីរ ដែលព្រះយេស៊ូអាង" (Grand Rapids: Zondervan, 1999) ។
- សិលី ជូឌីន និង មេរីលីន រាណេ ដែលនិពន្ធសៀវភៅឈ្មោះ "ព្រះគ្រាស់ហៅឲ្យមកថែទាំ" Downers Grove: Intervarsity, 1999) ។